

ВЪЗХИТИТЕЛНИЯТ КОНЦЕРТ НА ГОСТИТЕ ОТ РИГА

Една изцяло българска програма, изпълнена от чужд състав, основателно буди интерес. Как нашето изкуство е до стигнало до чуждите изпълнители? Каква интерпретация можем да очакваме от тях, дали ще съумеят да доловат типичното или ще останат в рамките на едно традиционно изпълнение? Това са въпросите, които вълнуваха масата слушатели на концерта на Симфоничния оркестър на Латвийското радио и телевизия. Без уговорки, можем да кажем, че изпълнението на трите пиеси в програмата надмина и най-оптимистичните очаквания на публиката.

Начело на рижкия оркестър стои Леонид Вигнер — един опитен и задълбочен майстор, който търси да разкрие пред всички вътрешния тонус на интерпретираните творби. Оркестърът на Вигнер владее напълно произведенията, справил се е с проблемите за техника и стилови особености. То ва позволява на диригента да се задълбочи в партитурата до степен да извади напоказ

всички подробности, гласове и звучности, които съставят нейната сложна основа. Изработил по този начин произведението, той е в състояние както да изгражда големите форми с един строг императивен, налагащ се жест, така и да остави оркестъра почти сам на себе си при разкриването на нежните лирични и пасторални моменти. Рижкият оркестър свири уверено, с добре споени групи и общ ансамбъл. Звуковият му диапазон използва акустическите възможности на залата, без обаче да излиза извън допустимите рамки. В това отношение най-силно впечатление прави медната група със своя концентриран и светъл тон. Особено се открояват всред солистите на оркестъра първият тромпетист и първият валдхорнист.

Още в първата пиеса — III симфония на Димитър Христов, която бе изпълнена за първи път, гостите показаха, че с лекота се справят с тази извънредно сложна партитура. Симфонията на Христов е написана с професионално май

сторство и талант. Авторът е търсил съчетание на модерни, бих казал авангардистични композиционни средства с фолклорообразен тематичен материал. Въпреки някои интересни находки в това отношение, подчиняването на творбата изцяло на тези средства твърде малко допринася за разкриването на неговите идеи и за до стигането им до публиката.

Втората пиеса на програмата бе виолончеловият концерт на Любомир Пипков, изпълнен от Елеонора Тестелец. Концертът на Пипков е едно от трудните произведения на виолончеловата литература. В лицето на Тестелец творбата получи едно наистина вдъхновено изпълнение. Със своята превъзходна техника, красив тон и тънко музикално чувство, солистката е еднакво добра както в бравурните, така и в лиричните моменти. Равностойното партниране на оркестъра допринесе още повече за големия успех на творбата.

В последната пиеса — Симфонията на Филип Кутев, оркестърът може да покаже на

пълно своите качества. Силно впечатление остави тройното соло на тромпети, валдхорнови те унисони и солото на първи кларнет в III част. В своята трактовка диригентът Вигнер успя да разкрие звукове и краски, които до днес, въпреки така честото изпълнение на тази симфония, оставаха скрити за публиката. Особено трябва да се отбележи бавната част, която бе използвана с

истинско проникновение. Понечтвение остави тройното соло на тромпети, валдхорнови те унисони и солото на първи кларнет в III част. В своята трактовка диригентът Вигнер успя да разкрие звукове и краски, които до днес, въпреки така честото изпълнение на тази симфония, оставаха скрити за публиката. Особено трябва да се отбележи бавната част, която бе използвана с

Димитър Русчев